

Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών

Αυτή είναι η πρόταση της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών στα Δ.Σ. ΔΟΕ – ΟΛΜΕ που έχει κατατεθεί από τις 12/8 και καμία παράταξη δεν έχει τοποθετηθεί επί του κειμένου με παρατηρήσεις και συμβολή για να εκδώσουν ανακοίνωση οι δύο εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες.

ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ ΤΩΡΑ Η ΑΔΙΚΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΚΑΜΙΑ ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Με την ανακοίνωση των προσωρινών πινάκων κατάταξης των εκπαιδευτικών στη Γενική Εκπαίδευση (1ΓΕ/2026 και 2ΓΕ/2026), εκατοντάδες συνάδελφοι αναπληρωτές/τριες διαπίστωσαν μεγάλες ανακατατάξεις και ότι έχουν υποχωρήσει κατά εκατοντάδες θέσεις στους πίνακες.

Η συγκεκριμένη εξέλιξη αναδεικνύει για ακόμη μία φορά και με τον χειρότερο τρόπο, τα αδιέξοδα που καθιέρωσε το λεγόμενο «προσοντολόγιο» του νόμου Γαβρόγλου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο η κυβέρνηση της ΝΔ διατήρησε αυτούσιο, συνεχίζοντας ένα σύστημα που αναπαράγει ανταγωνισμό και αδικίες μεταξύ των εκπαιδευτικών. Ένα σύστημα που βάζει τους εκπαιδευτικούς σε ένα διαρκές κυνήγι προσόντων και σε έναν ατελείωτο ανταγωνισμό μεταξύ τους, την ώρα που διατηρείται το απαράδεκτο πλαφόν των 120 μηνών στην προϋπηρεσία και το πολυετές «κλείδωμα» των πινάκων.

Αποκαλύπτονται επίσης, με δυσάρεστο τρόπο για χιλιάδες συναδέλφους, οι συνέπειες της νομοθετικής ρύθμισης που ψήφισε η κυβέρνηση της ΝΔ το 2024 για την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας στην ιδιωτική εκπαίδευση σε ποσοστό που απαξιώνει την προϋπηρεσία στα δημόσια σχολεία και χωρίς καμία διαβούλευση με τα εκπαιδευτικά συνδικάτα.

Η προσμέτρηση κάθε μήνα προϋπηρεσίας στα ιδιωτικά σχολεία με συντελεστή 0.9, όπως προέβλεπε η συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση, σε συνδυασμό με το υφιστάμενο σύστημα κατάταξης, ήταν εξ αρχής σαφές ότι θα οδηγούσε σε μεγάλες ανατροπές στους πίνακες και σε σημαντική υποχώρηση της θέσης χιλιάδων αναπληρωτών/τριών, που επί χρόνια στηρίζουν τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου.

Η αδικία γίνεται ακόμη μεγαλύτερη από το γεγονός ότι οι αναπληρωτές/τριες στη δημόσια εκπαίδευση εργάζονται με συμβάσεις που καλύπτουν μερικούς μόνο μήνες του έτους και ακόμη και στην καλύτερη περίπτωση, φτάνουν μέχρι τους 10 μήνες. Έτσι, ακόμη και ένας εκπαιδευτικός που εργάζεται ανελλιπώς ως αναπληρωτής κάθε σχολική χρονιά δεν έχει τη δυνατότητα να συγκεντρώνει προϋπηρεσία με τον ίδιο ρυθμό που αυτή συγκεντρώνεται μέσα από μια αορίστου χρόνου εργασιακή σχέση στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Τα πρώτα στοιχεία των νέων πινάκων αποτυπώνουν χαρακτηριστικά το μέγεθος της ανατροπής: στους φιλόλογους το 94% των πρώτων 100 και το 62,2% των πρώτων 500 προέρχεται από την ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ στους μαθηματικούς τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 87% και 30,6%. Αντίστοιχα στον κλάδο των δασκάλων η συντριπτική πλειοψηφία στις 500 πρώτες θέσεις είναι αυτές οι κατηγορίες.

Το αποτέλεσμα είναι τραγικό για πολλούς αναπληρωτές/τριες που εργάζονται επί χρόνια στο δημόσιο σχολείο. Πολλοί κινδυνεύουν να μη προσληφθούν, άλλοι να αναγκαστούν, μετά από πολλά χρόνια και μεγάλες προσωπικές και οικονομικές θυσίες, να δηλώσουν ξανά απομακρυσμένες περιοχές. Όλοι, όμως, βλέπουν την πολυετή προσφορά τους στη δημόσια εκπαίδευση να απαξιώνεται.

Για τη σημερινή κατάσταση, η κυβέρνηση και το ΥΠΑΙΘΑ φέρουν ακέραια την ευθύνη. Δεν μπορούν να εμφανίζονται ως απλοί παρατηρητές ενός προβλήματος που προκάλεσαν οι ίδιες οι πολιτικές και νομοθετικές τους επιλογές.

Η αντιπαράθεση δεν είναι με τους συναδέλφους της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Οι εκπαιδευτικοί στα ιδιωτικά σχολεία έχουν δικαίωμα στην πλήρη κατοχύρωση των εργασιακών τους δικαιωμάτων, απέναντι στις απολύσεις, την εργοδοτική αυθαιρεσία, τις απλήρωτες υπερωρίες και την εντατικοποίηση. Οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Το πραγματικό πρόβλημα βρίσκεται στην πολιτική της χρόνιας αδιοριστίας και της υποχρηματοδότησης της δημόσιας εκπαίδευσης, που υπηρετεί τη δημοσιονομική προσαρμογή, τα ματωμένα πλεονάσματα και τις προτεραιότητες της πολεμικής οικονομίας.

Στο όνομα αυτής της πολιτικής, οι διαρκώς οξυνόμενες ανάγκες των σχολείων, που έχουν συσσωρευτεί διαχρονικά με την ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, δεν καλύπτονται με μαζικούς μόνιμους διορισμούς, αλλά με δεκάδες χιλιάδες αναπληρωτές και ελαστικές σχέσεις εργασίας, διαιωνίζοντας την εργασιακή ανασφάλεια και τον ανταγωνισμό μεταξύ των εκπαιδευτικών.

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ/ΔΟΕ καλεί όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες να δυναμώσουν τον αγώνα και να διεκδικήσουν:

- Μαζικούς μόνιμους διορισμούς για την κάλυψη όλων των κενών των σχολείων.
- Μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών/τριών που εργάζονται στην εκπαίδευση.
- Κατάργηση του ν. 4589/2019 («προσοντολόγιο Γαβρόγλου») και του συστήματος που μετατρέπει την πρόσληψη σε ένα διαρκές κυνήγι προσόντων και τροφοδοτεί τον ανταγωνισμό μεταξύ των εκπαιδευτικών.
- Κατάργηση όλων των αντιδραστικών νομοθετικών διατάξεων που βάζουν κόφτες και απαξιώνουν την προϋπηρεσία χιλιάδων αναπληρωτών που στηρίζουν το δημόσιο σχολείο. Άμεση αποκατάσταση των αδικιών. Κανένας αναπληρωτής να μην απολυθεί ή να εξωθηθεί στην παραίτηση.
- Κατάργηση του διετούς «κλειδώματος» των πινάκων και άμεσο άνοιγμά τους, ώστε κανένας εκπαιδευτικός να μη στερείται για χρόνια το δικαίωμα πρόσληψης.
- Κατάργηση του πλαφόν των 120 μηνών στην προσμέτρηση της προϋπηρεσίας.

Κανένας συνάδελφος και καμία συναδέλφισσα δεν περισσεύει!

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους και όλες! - Όλα τα κενά να καλυφθούν με μαζικούς μόνιμους διορισμούς!

Αθήνα, 12-8-2026